

Druk nr 2092

Warszawa, 29 lipca 2003 r.

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Komisja Kultury Fizycznej i Sportu
KFS – 020 – 2 - 2003

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu Komisja Kultury Fizycznej i Sportu wnosi projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych.

Do reprezentowania Komisji w pracach nad projektem ustawy został upoważniony poseł Tadeusz Tomaszewski.

Zastępca Przewodniczącego Komisji

(-) Tadeusz Tomaszewski

USTAWA
z dnia ..... 2003 r.

o zmianie ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych

Art. 1.

W ustawie z dnia 22 sierpnia 1997 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz.U. z 2001 r. Nr 120, poz. 1298, Nr 123, poz. 1353 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

“1. Ustawa określa warunki bezpieczeństwa imprez masowych, tryb wydawania zezwoleń na ich przeprowadzenie, zasady odpowiedzialności organizatorów tych imprez za szkody wyrządzone w miejscu i w czasie trwania imprezy masowej, zasady odpowiedzialności organizatorów imprez masowych i ich uczestników w przypadku naruszenia przez nich przepisów ustawy, zasady postępowania przy gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji dotyczących bezpieczeństwa imprez masowych oraz zasady odpowiedzialności podmiotów zobowiązanych do przekazywania tych informacji w przypadku wstrzymywania ich przekazu.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

“3. Gromadzenie, przetwarzanie i przekazywanie informacji dotyczących bezpieczeństwa imprez masowych może się odbywać jedynie w celu zapobiegania i zwalczania przestępstw i wykroczeń związanych z imprezami masowymi.

4. Gromadzenie, przetwarzanie i przekazywanie informacji dotyczących bezpieczeństwa imprez masowych na zasadach określonych w ustawie odbywa się bez obowiązku informowania osób, podmiotów i instytucji, których one dotyczą.”;

2) w art. 2 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

“2. W zakresie określonym w Rozdziale 3a ustawę stosuje się do organów administracji rządowej i samorządowej, państwowych jednostek organizacyjnych, związków i klubów sportowych, właścicieli obiektów sportowych, organizatorów imprez masowych i organizatorów podróży i pobytu w zakresie, w jakim realizują zadania związane z organizowaniem imprez masowych.”;

3) w art. 3:

a) po pkt 1a dodaje się pkt 1b w brzmieniu:

“1b) czasie trwania imprezy masowej - należy przez to rozumieć okres od chwili udostępnienia obiektu lub terenu uczestnikom imprezy masowej do chwili opuszczenia przez nich tego obiektu lub terenu,”

b) w pkt 5 na końcu kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 6-11 w brzmieniu:

“6) informacjach dotyczących bezpieczeństwa imprez masowych - należy przez to rozumieć określone w art. 20k dane dotyczące osób, obiektów i zdarzeń zaistniałych w związku z organizowaniem imprez masowych, sposobu wykonania obowiązków organizatora imprezy masowej i organów wydających zezwolenia na jej przeprowadzenie oraz dane dotyczące przemieszczania się i pobytu uczestników imprezy masowej,

7) podmiotach zagranicznych - należy przez to rozumieć zagraniczne i międzynarodowe organy i instytucje, właściwe do zapobiegania i zwalczania przemocy i ekscesów widzów w czasie imprez sportowych, na podstawie Europejskiej Konwencji w sprawie przemocy i ekscesów widzów w czasie imprez sportowych, a w szczególności meczów piłki nożnej sporządzonej w Strasburgu dnia 19 sierpnia 1985 r. (Dz.U. z 1995 r. Nr 129 poz. 625 i 626) oraz Uchwały Rady Unii Europejskiej nr ENFOPOL 128 z dnia 26 listopada 2001 roku,

8) gromadzeniu informacji dotyczących bezpieczeństwa imprez masowych - należy przez to rozumieć wprowadzanie danych, o których mowa w art. 20k, do bazy danych Centrum Informacyjnego do Spraw Bezpieczeństwa Imprez Masowych przez podmioty zobowiązane oraz wprowadzanie informacji otrzymanych od podmiotów zagranicznych z ich inicjatywy lub w odpowiedzi na zapytanie,

9) przetwarzaniu informacji dotyczących bezpieczeństwa imprez masowych - należy przez to rozumieć czynności związane z utrwalaniem, przechowywaniem, wyszukiwaniem i analizowaniem tych informacji,

10) analizie informacji dotyczących bezpieczeństwa imprez masowych - należy przez to rozumieć zestawienie cech, części lub składników informacji, a także wniosków z nich wypływających.”;

4) w art. 7:

a) w ust. 1:

- w pkt 3 po wyrazie “graficzny” dodaje się wyrazy “ , wraz z opisem,”

- pkt 6 otrzymuje brzmienie:

“6) informację o liczbie miejsc dla osób w obiekcie lub na terenie, gdzie impreza masowa będzie zorganizowana, mogących wystąpić zagrożeniach porządku publicznego, w tym informację o ewentualnym uznaniu imprezy masowej za imprezę o podwyższonym ryzyku, oraz informację o liczbie osób, które mogą być obecne na imprezie masowej, o stanie liczebnym, organizacji, oznakowaniu, wyposażeniu i sposobie rozmieszczenia służb: porządkowej i informacyjnej; w odniesieniu do służby porządkowej przyjmuje się przeciętny licznik - co najmniej 10 porządkowych na 300 osób, które mogą być obecne na imprezie, i co najmniej 1 porządkowy na każde następane

100 osób. W przypadku uznania imprezy za imprezę o podwyższonym ryzyku przeliczniki te wynoszą odpowiednio 15 porządkowych na 300 osób, które mogą być obecne na imprezie masowej, i co najmniej 2 porządkowych na każde następne 100 osób,”

- w pkt 11 na końcu kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 12 w brzmieniu:

12) informację o odbyciu przeszkolenia i zdaniu egzaminu, o którym mowa w art. 17a pkt 1, przez kierownika do spraw bezpieczeństwa i członków służb porządkowych.”,

b) w ust. 1a wyrazy “o wyrażenie opinii” zastępuje się wyrazami “o wydanie opinii”,

c) ust. 1b otrzymuje brzmienie:

“1b. Właściwi miejscowo komendanci powiatowi (miejscy) Policji i Państwowej Straży Pożarnej wydają opinię na podstawie przedłożonej przez organizatora imprezy dokumentacji i informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 3-9, 11 i 12 oraz w ust. 3, jak również oceny zagrożeń.”,

d) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

“4. W sytuacji, gdy obiekt na którym odbywa się impreza masowa posiada decyzję właściwego organu o pozwoleniu na użytkowanie, organizator imprezy masowej zwolniony jest z obowiązku przedkładania opinii i uzgodnień z Państwową Strażą Pożarną i inspektorem sanitarnym, o ile charakter imprezy masowej jest zgodny z przeznaczeniem obiektu.”;

5) w art. 8:

a) ust. 1b otrzymuje brzmienie:

“1b. Jeżeli organ, o którym mowa w ust. 1, uzna na podstawie wniosku, o którym mowa w art. 7, lub wynika to z opinii komendanta powiatowego (miejskiego) Policji lub podmiotu prowadzącego współzawodnictwo sportowe w danej dyscyplinie lub dziedzinie sportu, że jest to impreza o podwyższonym ryzyku, stwierdza to w zezwoleniu.”,

b) po ust. 4 dodaje ust. 5-7 w brzmieniu:

“5. Jeżeli organizatorem imprezy masowej jest organ, o którym mowa w ust. 1, impreza może się odbyć na podstawie jego decyzji administracyjnej, zawierającej dane określone w ust. 1a. Podstawą wydania decyzji jest spełnienie warunków określonych w art. 7.

6. Organ, o którym mowa w ust. 1, ma obowiązek kontrolowania zgodności przebiegu imprezy z warunkami określonymi w zezwoleniu.

7. W przypadku stwierdzenia niespełnienia przez organizatora imprezy masowej warunków określonych w zezwoleniu, uprawniony przedstawiciel organu, o którym mowa w ust. 1, może przerwać imprezę masową.”;

6) po art. 13a dodaje się art. 13b w brzmieniu:

“Art. 13b. 1. Wojewoda albo zarząd powiatu, na wniosek podmiotów wymienionych w art. 7 ust. 1 pkt 1 i 2 lub w art. 8 ust. 1, może wprowadzić dla określonej imprezy masowej zmianę miejsca i czasu jej przeprowadzenia.

2. Wprowadzenie zmian, o których mowa w ust. 1, następuje w formie decyzji administracyjnej. Kopię decyzji niezwłocznie po jej wydaniu, organ wydający przesyła odpowiednio podmiotom określonym w art. 7 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 8 ust. 1 oraz w art. 13 ust. 1 lub w art. 13a ust. 1.
3. Od decyzji, o której mowa w ust. 2, służy odwołanie odpowiednio do organów określonych w art. 13 ust. 3 lub art. 13a ust. 3, które rozpatrują je w terminach określonych w tych przepisach.
4. Odwołanie od decyzji, o której mowa w ust. 2, nie wstrzymuje jej wykonania.”;

7) w art. 15:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

“2. Wojewoda, w uzgodnieniu z komendantem wojewódzkim Policji i komendantem wojewódzkim Państwowej Straży Pożarnej, sporządza wykaz stadionów, obiektów lub terenów, na których utrwalanie przebiegu imprezy masowej za pomocą urządzeń rejestrujących obraz i dźwięk jest obowiązkowe. Umieszczenie w wykazie określonego stadionu, obiektu lub terenu, następuje w drodze decyzji administracyjnej.”,

b) po ust. 7 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

“8. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, miejsca i rodzaje zdarzeń w obiekcie lub na terenie, o którym mowa w ust. 2, podlegające obowiązkowej rejestracji obrazu i dźwięku oraz minimalne wymagania techniczne dla urządzeń rejestrujących obraz i dźwięk.”;

8) w art. 16 w ust. 1 po pkt 4a dodaje się pkt 4b w brzmieniu:

“4b) stosowania siły fizycznej w przypadku zagrożenia dóbr powierzonych ochronie lub odparcia ataku na członka służby porządkowej lub inną osobę,”;

9) po art. 17 dodaje się art. 17a w brzmieniu:

“Art. 17a. Członkiem służby porządkowej może być osoba, która:

- 1) posiada licencję pracownika ochrony fizycznej, ukończyła szkolenie i zdała stosowny egzamin, lub
- 2) ukończyła 21 lat życia, nie była karana sędownie za przestępstwa umyślne i nie orzeczono wobec niej środka karnego w postaci zakazu wstępu na imprezy masowe oraz legitymuje się zaświadczeniem o ukończeniu szkolenia i zdaniu egzaminu, o którym mowa w pkt 1.”;

10) art. 18 otrzymuje brzmienie:

“Art. 18. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wymogi, jakie powinny spełniać służby porządkowe w zakresie wyszkolenia, w tym:
  - a) tematykę szkolenia,
  - b) formy szkolenia,
  - c) jednostki właściwe do przeprowadzenia szkolenia,

- d) sposób egzaminowania i skład komisji,
  - e) wzór zaświadczenia o ukończeniu szkolenia,
- 2) szczegółowe warunki i sposoby działania tych służb w zakresie określonym w art. 16 i 17,
  - 3) wymagane wyposażenie w zależności od potencjalnego ryzyka,
  - 4) zakres sprawdzania przez służby porządkowe uprawnień osób do uczestniczenia w imprezie masowej,
  - 5) sposoby legitymowania w celu ustalenia tożsamości osób obecnych, przeglądania ich bagaży i odzieży osobistej, oraz usuwania osób zakłócających imprezę masową.”;

11) po rozdziale 2 dodaje się rozdział 2a w brzmieniu:

“Rozdział 2a.

Rada Bezpieczeństwa Imprez Masowych oraz wojewódzkie komisje do spraw bezpieczeństwa imprez masowych

Art. 18a. 1. Przy ministrze właściwym do spraw kultury fizycznej i sportu tworzy się Radę Bezpieczeństwa Imprez Masowych, zwaną dalej “Radą”.

2. Rada jest stałym organem opiniodawczo-doradczym ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu w zakresie spraw związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa imprez masowych.
3. Kadencja Rady trwa 4 lata.
4. Do zadań Rady należy w szczególności:
  - 1) przedstawianie propozycji i wniosków w zakresie wdrażania postanowień Europejskiej Konwencji w sprawie przemocy i ekscesów widzów w czasie imprez sportowych, a w szczególności meczów piłki nożnej oraz zaleceń Komitetu Stałego Rady Europy nr 1/93 i nr 1/94,
  - 2) przedstawianie wniosków w zakresie koordynowania i kontroli przedsięwzięć mających na celu zapobieganie aktom przemocy widzów na imprezach masowych oraz zapewnienia bezpieczeństwa uczestników imprez masowych,
  - 3) współpraca z Komendą Główną Policji i komendami wojewódzkimi Policji oraz z polskimi związkami sportowymi i klubami sportowymi w zakresie bezpieczeństwa imprez masowych,
  - 4) opracowywanie propozycji w sprawie działań organizacyjnych, w tym konferencji i narad, mających na celu właściwe kształtowanie postaw widowni na imprezach masowych,
  - 5) inicjowanie projektów aktów normatywnych związanych z organizacją imprez masowych,
  - 6) współpraca z wojewódzkimi komisjami do spraw bezpieczeństwa imprez masowych,

- 7) prowadzenie plebiscytów na najlepszą organizację zawodów sportowych oraz na najbardziej kulturalne zachowanie się widzów na imprezach masowych,
  - 8) inicjowanie szkolenia spikerów prowadzących imprezy masowe oraz rozwiązywania problemów dotyczących ich pracy,
  - 9) współpraca z Komitetem Stałym, o którym mowa w art. 8 Europejskiej Konwencji w sprawie przemocy i ekscesów widzów w czasie imprez sportowych, a w szczególności meczów piłki nożnej.
5. W skład Rady wchodzi od 17 do 21 członków, w tym przewodniczący i sekretarz, powoływanych i odwoływanych przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu.
  6. Członek Rady może być odwołany przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu przed upływem kadencji z powodu:
    - 1) naruszenia obowiązków wynikających z członkostwa w Radzie,
    - 2) złożenia rezygnacji.
  7. Obsługę administracyjną Rady zapewnia urząd obsługujący ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu.
  8. Urząd ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu zwraca członkom Rady koszty przejazdów na posiedzenia Rady, na zasadach określonych w przepisach w sprawie należności przysługujących pracownikowi z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.
  9. Pracodawca jest obowiązany zwolnić pracownika od pracy w celu wzięcia udziału w posiedzeniach Rady. Za czas zwolnienia pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia ustalonego według zasad obowiązujących przy obliczaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy, pokrywanego z części budżetu, której dysponentem jest minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu.
  10. Tryb pracy Rady określa regulamin ustalony przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu.
- Art. 18b. 1. Przy wojewodach tworzy się wojewódzkie komisje do spraw bezpieczeństwa imprez masowych zwane dalej "wojewódzkimi komisjami", będące społecznymi organami opiniodawczo-doradczymi wojewodów w zakresie spraw związanych z bezpieczeństwem imprez masowych.
2. Do zakresu działania wojewódzkich komisji należy:
    - 1) przedstawianie propozycji i wniosków w zakresie wdrażania postanowień Europejskiej Konwencji w sprawie przemocy i ekscesów widzów w czasie imprez sportowych, a w szczególności meczów piłki nożnej oraz zaleceń Komitetu Stałego Rady Europy nr 1/93 i 1/94,

- 2) przedstawianie wniosków w zakresie koordynowania i kontroli przedsięwzięć mających na celu zapobieganie aktom przemocy widzów na imprezach masowych oraz zapewnienie bezpieczeństwa innych uczestników tych imprez,
- 3) współpraca z komendą wojewódzką Policji, komendą wojewódzką Państwowej Straży Pożarnej oraz z okręgowymi związkami sportowymi i klubami sportowymi w zakresie bezpieczeństwa imprez masowych,
- 4) prowadzenie konkursów na najlepszą organizację zawodów sportowych oraz na najbardziej kulturalne zachowanie się widzów na imprezach masowych,
- 5) inicjowanie i prowadzenie szkolenia i doszkalania spikerów prowadzących imprezy masowe w zakresie poszczególnych dyscyplin sportu oraz obowiązujących przepisów,
- 6) współpraca z działającymi w powiatach komisjami bezpieczeństwa i porządku, o których mowa w art. 38a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592 oraz z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 200, poz. 1688 i Nr 214, poz. 1806).

- Art. 18c. 1. Wojewódzkie komisje składają się z 7 do 11 osób powoływanych spośród przedstawicieli działających na terenie wojewódzkich komend Policji, Państwowej Straży Pożarnej, jednostki organizacyjnej pomocy doraźnej (pogotowia ratunkowego), przedstawicieli wojewody, jednostek samorządu terytorialnego (powiatów i gmin) oraz pozarządowych organizacji kultury fizycznej i sportu.
2. Członków wojewódzkiej komisji, w tym przewodniczącego i sekretarza, powołuje i odwołuje wojewoda spośród kandydatów zgłoszonych przez organy i organizacje, o których mowa w ust. 1.
  3. Kadencja wojewódzkiej komisji trwa 4 lata.
  4. Członek wojewódzkiej komisji może zostać odwołany przed upływem kadencji:
    - 1) na swój wniosek,
    - 2) na wniosek organizacji lub organu, które zgłosiły jego kandydaturę,
    - 3) na wniosek wojewody, po zasięgnięciu opinii organizacji lub organu, które zgłosiły jego kandydaturę.
  5. Pracodawca jest obowiązany zwolnić pracownika od pracy w celu wzięcia udziału w posiedzeniach wojewódzkiej komisji. Za czas zwolnienia pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia ustalonego według zasad obowiązujących przy obliczaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy, pokrywanego z części budżetu wojewody.
  6. Urząd wojewody zwraca członkom wojewódzkiej komisji koszty przejazdów na posiedzenia wojewódzkiej komisji na zasadach

określonych w przepisach w sprawie należności przysługujących pracownikowi z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.

Art. 18d. Komisje bezpieczeństwa i porządku, o których mowa w art. 38a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym przedstawiają opinie i wnioski dotyczące koordynacji i kontroli przedsięwzięć z zakresu spraw związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa imprez masowych odbywających się na terenie miasta na prawach powiatu lub powiatu.”;

12) po rozdziale 3 dodaje się rozdział 3a w brzmieniu:

“Rozdział 3a.

Gromadzenie, przetwarzanie i przekazywanie informacji dotyczących bezpieczeństwa imprez masowych

Art. 20a. 1. Organem administracji rządowej właściwym w sprawach gromadzenia, przetwarzania i przekazywania informacji dotyczących bezpieczeństwa imprez masowych jest Komendant Główny Policji.

2. Komendant Główny Policji wykonuje swoje zadania przy pomocy Centrum Informacyjnego do Spraw Bezpieczeństwa Imprez Masowych, zwanego dalej “Centrum”, będącego komórką organizacyjną Komendy Głównej Policji, właściwą w sprawach gromadzenia, przetwarzania i przekazywania informacji dotyczących bezpieczeństwa imprez masowych.

Art. 20b. Do zadań Komendanta Głównego Policji należy w szczególności:

- 1) gromadzenie, przetwarzanie i przekazywanie informacji dotyczących bezpieczeństwa imprez masowych,
- 2) prowadzenie bazy danych,
- 3) opracowywanie analiz informacji dotyczących bezpieczeństwa imprez masowych,
- 4) zapewnienie bezpieczeństwa gromadzonych, przetwarzanych w Centrum informacji dotyczących bezpieczeństwa imprez masowych, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku o ochronie danych osobowych,
- 5) współpraca z podmiotami zagranicznymi.

Art. 20c. Podmiotami uprawnionymi w zakresie swoich zadań ustawowych do otrzymywania informacji dotyczących bezpieczeństwa imprez masowych, zwanymi dalej “podmiotami uprawnionymi”, są:

- 1) Policja,
- 2) Prokuratura,
- 3) sądy,
- 4) Straż Graniczna,
- 5) Państwowa Straż Pożarna,
- 6) Biuro Ochrony Rządu,
- 7) Żandarmeria Wojskowa,

- 8) organy administracji publicznej właściwe w sprawach opiniowania i wydawania zezwolenia na zorganizowanie i przeprowadzenie imprezy masowej,
- 9) podmioty zagraniczne.

Art. 20d. 1. Gromadzenie, przetwarzanie i przekazywanie informacji dotyczących bezpieczeństwa imprez masowych podlega kontroli Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych.

2. W zakresie gromadzenia, przetwarzania i przekazywania informacji dotyczących bezpieczeństwa imprez masowych stosuje się przepisy art. 12, art. 14-19, art. 26 ust. 1, art. 27 ust. 2 pkt 2, art. 32 ust. 1 pkt 1, 2, 4 i 6, art. 33 ust. 1 pkt 1-3, art. 34-39 oraz art. 47 i 48 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz.U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 i Nr 153, poz. 1271).

Art. 20e. 1. Podmiotami zobowiązanymi do przekazywania informacji dotyczących bezpieczeństwa imprez masowych, zwanymi dalej "podmiotami zobowiązanymi", są podmioty uprawnione z wyłączeniem podmiotów zagranicznych oraz:

- 1) sądy prowadzące rejestry skazanych i ukaranych za wykroczenia,
- 2) związki sportowe,
- 3) kluby sportowe,
- 4) organizatorzy imprez masowych,
- 5) właściciele obiektów przeznaczonych do organizowania imprez masowych,
- 6) biura organizujące podróże, turystykę i wypoczynek,
- 7) krajowi przewoźnicy realizujący publiczny transport zbiorowy.

2. Podmioty zobowiązane przekazują z urzędu informacje dotyczące bezpieczeństwa imprez masowych Komendantowi Głównemu Policji, niezwłocznie po ich uzyskaniu.

Art. 20f. 1. Przekazywanie informacji dotyczących bezpieczeństwa imprez masowych odbywa się w drodze przekazu telefaksowego lub telexinformatycznego.

2. W uzasadnionych przypadkach informacje dotyczące bezpieczeństwa imprez masowych mogą być przekazywane Komendantowi Głównemu Policji drogą korespondencyjną.
3. Podmioty zobowiązane przekazują informacje dotyczące bezpieczeństwa imprez masowych na kartach rejestracyjnych.
4. Podmioty uprawnione, celem uzyskania informacji dotyczącej bezpieczeństwa imprez masowych, kierują zapytania do Komendanta Głównego Policji na kartach zapytania.
5. Komendant Główny Policji udziela informacji dotyczącej bezpieczeństwa imprez masowych na kartach odpowiedzi.
6. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory kart rejestracyjnych, kart zapytania oraz kart odpowiedzi, uwzględniając zakres gromadzonych informacji do-

tyczących bezpieczeństwa imprez masowych, określonych w art. 20k.

7. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, Ministrem Obrony Narodowej, ministrem właściwym do spraw infrastruktury oraz ministrem właściwym do spraw kultury fizycznej i sportu, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb przekazywania informacji dotyczących bezpieczeństwa imprez masowych przez podmioty uprawnione i podmioty zobowiązane, z uwzględnieniem zakresu gromadzonych informacji, o których mowa w art. 20k.

Art. 20g. 1. Podmiot zobowiązany, który stwierdził nieprawdziwość przekazanej przez siebie informacji dotyczącej bezpieczeństwa imprez masowych, zawiadamia o tym niezwłocznie Komendanta Głównego Policji.

2. W przypadku określonym w ust. 1, Komendant Główny Policji niezwłocznie zawiadamia o nieprawdziwości informacji dotyczącej bezpieczeństwa imprez masowych podmioty uprawnione, które tę informację od niego otrzymały.

Art. 20h. 1. Komendant Główny Policji jest uprawniony do otrzymywania wszelkich informacji dotyczących bezpieczeństwa imprez masowych od podmiotów zobowiązanych, które weszły w ich posiadanie zgodnie z prawem, w zakresie, o którym mowa w art. 20k, nawet jeśli są one objęte ochroną na podstawie odrębnych przepisów o informacjach prawnie chronionych.

2. Podmioty zobowiązane mają obowiązek przekazywania Komendantowi Głównemu Policji informacji, o których mowa w ust. 1.

Art. 20i. 1. Informacje dotyczące bezpieczeństwa imprez masowych gromadzone, przetwarzane i przekazywane podlegają ochronie określonej w ustawie z dnia 22 stycznia 1999 roku o ochronie informacji niejawnych (Dz.U. Nr 11, poz. 95, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 39, poz. 462, z 2001 r. Nr 22, poz. 247, Nr 27, poz. 298, Nr 56, poz. 580, Nr 110, poz. 1189, Nr 123, poz. 1353, Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804, Nr 153, poz. 1271 oraz z 2003 r. Nr 17, poz. 155).

2. Komendant Główny Policji przekazuje informacje dotyczące bezpieczeństwa imprez masowych gromadzone w bazie danych jedynie podmiotom uprawnionym oraz podmiotom zagranicznym.
3. Przekazanie, o którym mowa w ust. 2, następuje z urzędu lub na pisemny wniosek podmiotu uprawnionego.

Art. 20j. 1. Komendant Główny Policji może przekazać informację dotyczącą bezpieczeństwa imprez masowych podmiotowi zobowiązanemu, nie będącemu podmiotem uprawnionym, na jego pisemne zapytanie, jeśli informacja dotyczy ustawowych obowiązków podmiotu w tym zakresie.

2. Treść zapytania skierowanego do Komendanta Głównego Policji, a także treść odpowiedzi do podmiotu zobowiązanego, jest rejestrowana w bazie danych.

Art. 20k. Zakres gromadzonych informacji dotyczących bezpieczeństwa imprez masowych, do których przekazywania do Centrum obowiązane są podmioty zobowiązane, obejmuje następujące dane.:

- 1) o osobach zakłócających porządek i bezpieczeństwo publiczne w związku z organizowanymi imprezami masowymi, w tym:
  - a) imię i nazwisko, używany pseudonim,
  - b) datę i miejsce urodzenia,
  - c) numer PESEL,
  - d) adres stałego zameldowania,
  - e) adres zamieszkania,
  - f) dane o karalności,
  - g) przynależność do klubów kibica oraz charakterystyka zachowania podczas i w związku z imprezami masowymi,
- 2) o formalnych klubach kibica oraz nieformalnych grupach kibiców w tym:
  - a) nazwę klubu sportowego,
  - b) dane osobowe przywódcy grupy nieformalnej,
  - c) skład osobowy grupy nieformalnej,
  - d) miejsca spotkań oraz charakterystyki zachowań i metod działania grupy nieformalnej,
  - e) relacje z innymi klubami kibica i grupami nieformalnymi,
  - f) dane o zaistniałych zdarzeniach chuligańskich z udziałem członków grupy,
- 3) o zaistniałych w związku z organizowanymi imprezami masowymi zdarzeniach zbiorowego naruszenia porządku i bezpieczeństwa publicznego oraz chuligańskich ekscesach, w tym:
  - a) datę i miejsce zdarzenia,
  - b) informacje o imprezie w związku z którą doszło do zdarzenia,
  - c) skutki zdarzenia,
  - d) informacje o działaniach i środkach zaradczych podjętych przez organy ścigania, władze samorządowe i sportowe,
- 4) o związkach i klubach sportowych oraz ich przedstawicielach upoważnionych do kontaktów z Centrum, w tym:
  - a) nazwę związku lub klubu sportowego oraz skład ich władz,
  - b) adres siedziby związku lub klubu sportowego,

- c) informacje o rodzaju rozgrywek w których związek lub klub sportowy uczestniczył, uczestniczy oraz do jakich się zakwalifikował,
  - d) informacje o obiektach sportowych z których związek lub klub sportowy stale korzysta,
- 5) dotyczące kalendarza rozgrywek sportowych i imprez masowych z podaniem orientacyjnej liczby uczestników oraz innych istotnych informacji dla zapewnienia porządku i bezpieczeństwa publicznego podczas imprezy masowej i w związku z jej organizowaniem,
- 6) o obiektach przeznaczonych do organizowania imprez masowych, w tym:
- a) rodzaj obiektu, jego nazwę oraz dane o właścicielu,
  - b) informacje dotyczące dopuszczenia obiektu do użytkowania,
  - c) dane dotyczące usytuowania obiektu wraz z planem i jego opisem,
  - d) o pojemność obiektu oraz infrastrukturze,
  - e) dane dotyczące zabezpieczenia technicznego oraz informacje o służbie porządkowej,
- 7) dotyczące terminarza imprez masowych o podwyższonym ryzyku,
- 8) o przemieszczaniu się uczestników imprez masowych i ich pobycie w miejscach organizowania tych imprez, w tym:
- a) informacje o środkach transportu z jakich korzystają uczestnicy, miejscach zbiórek, trasach przejazdów oraz o liczebności grup uczestników,
  - b) o częstotliwości uczestnictwa w imprezach oraz planowanym udziale w imprezach masowych,
- 9) o organizatorach imprez masowych oraz o organizatorach przejazdu uczestników imprez masowych i ich pobytu podczas tych imprez, w tym:
- a) nazwy organizatorów wraz z ich adresami,
  - b) określenie imprezy, w związku z którą organizowany jest przejazd lub pobyt,
- 10) o podmiotach zagranicznych, właściwych do współpracy z Centrum.

Art. 20l. Komendant Główny Policji informuje ministra właściwego do spraw wewnętrznych o naruszeniu przez podmioty zobowiązane przepisów, o których mowa w art. 20d ust. 2.

Art. 20m. Przetwarzanie informacji dotyczących bezpieczeństwa imprez masowych dokonuje się przy wykorzystaniu urządzeń i systemów informatycznych i teleinformatycznych, kartotek, wykazów i zbiorów ewidencyjnych.

- Art. 20n. Informacje dotyczące bezpieczeństwa imprez masowych są przechowywane w bazie danych przez okres 10 lat.
- Art. 20o. Informacje dotyczące bezpieczeństwa imprez masowych podlegają usunięciu z bazy danych, jeżeli:
- 1) ich gromadzenie jest zabronione,
  - 2) okazały się nieprawdziwe,
  - 3) upłył okres, o którym mowa w art. 20n.
- Art. 20p. 1. Komendant Główny Policji przekazuje informacje dotyczące bezpieczeństwa imprez masowych niezwłocznie po otrzymaniu od podmiotu uprawnionego zapytania wraz z uzasadnieniem.
2. Jeżeli zgromadzone w bazie danych informacje dotyczące bezpieczeństwa imprez masowych są niewystarczające do udzielenia odpowiedzi na zapytanie, Komendant Główny Policji występuje z zapytaniem do podmiotów zobowiązanych w zakresie koniecznym do udzielenia odpowiedzi. Podmiot zobowiązany, do którego Komendant Główny Policji wystąpił z zapytaniem jest obowiązany do niezwłocznego udzielenia odpowiedzi. Przepisy art. 20f stosuje się odpowiednio.
- Art. 20r. 1. W imieniu podmiotu uprawnionego zapytanie może kierować upoważniona przez ten podmiot osoba.
2. Upoważnienie powinno określać rodzaje spraw, których może dotyczyć zapytanie.
  3. Komendant Główny Policji prowadzi rejestr osób upoważnionych, uwzględniający zakres udzielonych upoważnień.
  4. Jeżeli zapytanie pochodzi od osoby nieupoważnionej lub przekracza zakres upoważnienia, Komendant Główny Policji nie przekazuje informacji dotyczącej bezpieczeństwa imprez masowych oraz zawiadamia o tym podmiot uprawniony, przekazując mu treść złożonego zapytanie.
- Art. 20s. Treść zapytania skierowanego przez Komendanta Głównego Policji lub do Komendanta Głównego Policji, a także treść odpowiedzi podmiotu zobowiązanego lub Komendanta Głównego Policji podlega zarejestrowaniu w bazie danych.
- Art. 20t. 1. W celu realizacji zadań określonych ustawą Komendant Główny Policji może kierować zapytanie do podmiotów zagranicznych.
2. Komendant Główny Policji może, w celu zapobiegania i zwalczania przemocy i ekscesów uczestników w czasie imprez masowych, a w szczególności rozgrywek sportowych, przekazywać informacje dotyczące bezpieczeństwa imprez masowych podmiotom zagranicznym. Przepis art. 20j ust. 2 stosuje się odpowiednio.
  3. W przypadku ustalenia, że informacje dotycząca bezpieczeństwa imprez masowych przekazana podmiotowi zagranicznemu lub od niego otrzymana jest nieprawdziwa, Komendant Główny Policji niezwłocznie informuje o tym ten podmiot.”;

13) w rozdziale 4 Przepisy karne dodaje się art. 20a w brzmieniu:

“Art. 20a. Członek służby porządkowej, który przy wykonywaniu zadań przekroczył uprawnienia lub nie dopełnił obowiązku, naruszając w ten sposób dobro osobiste człowieka, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.”;

14) w art. 21:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

“4. Kto wnosi lub posiada na imprezie masowej napoje alkoholowe, środki odurzające lub działające podobnie do alkoholu, podlega karze grzywny.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

“4a. Kto wbrew przepisom ustawy wstrzymuje przekazanie informacji dotyczącej bezpieczeństwa imprez masowych, albo świadomie przekazuje informację nieprawdziwą w tym zakresie, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.”;

15) art. 22 otrzymuje brzmienie:

“Art. 22. W razie ukarania za wykroczenia z art. 50, 51, 52a, 124 i 143 Kodeksu wykroczeń oraz określone w art. 21 ust. 2-4 niniejszej ustawy, popełnione w związku z imprezami masowymi, w tym również popełnione w drodze na imprezę masową i z powrotem, można orzec środek karny zakazu wstępu na imprezę masową, w rozumieniu niniejszej ustawy na czas od 2 lat do 6, który może być połączony z obowiązkiem osobistego stawiennictwa na wezwanie powiatowego (miejskiego) Komendanta Policji, we właściwej dla miejsca zamieszkania ukaranego jednostce organizacyjnej Policji, w czasie trwania imprezy masowej.”.

16) art. 23 otrzymuje brzmienie:

“Art. 23. 1. Prawomocne orzeczenia o ukaraniu za czyny określone w art. 21 ust. 1-4 i 5 oraz art. 22 jak również prawomocne orzeczenia sądu zobowiązujące do powstrzymania się od przebywania w miejscach przeprowadzania imprez masowych, wydawane wobec skazanych w związku z warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności albo wobec nieletnich na podstawie art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz.U. z 2002 r. Nr 11, poz. 109 i Nr 58, poz. 542) podlegają wprowadzeniu do bazy danych Centrum.

2. Organizatorowi imprezy masowej Komendant Główny Policji udziela informacji z bazy danych Centrum o osobach, wobec których wymierzono środek karny zakazu wstępu na imprezy masowe lub obowiązek powstrzymania się od przebywania w miejscach przeprowadzania imprez masowych.”.

Art. 2

Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia z wyjątkiem art. 1 pkt 12, pkt 14 lit. b oraz pkt 16, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.”;

UZASADNIENIE

Doświadczenia z funkcjonowania ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 roku o bezpieczeństwie imprez masowych, szczególnie z dwóch ostatnich lat, wskazują, że dotychczasowe rozwiązania nie w pełni gwarantują utrzymanie porządku i bezpieczeństwa publicznego na imprezach masowych, zwłaszcza na meczach piłki nożnej. Większość zdarzeń o charakterze chuligańskim, a nieraz bandyckim z udziałem kibiców niepokojąco przybiera cechy działania zbiorowego. Eskalacja agresji i chuligańskich zachowań kibiców piłkarskich w związku z meczami, w coraz większym stopniu angażuje siły Policji do zaprowadzenia porządku.

W ocenie Policji organy samorządowe wydające zezwolenia na przeprowadzanie imprez masowych, w stosunku do organizatorów wykazują zbyt daleko idącą tolerancję. Przejawia się ona szczególnie w wydawaniu zezwoleń na imprezy masowe w obiektach do tego nie przygotowanych, nie gwarantujących zapewnienia uczestnikom imprezy spokoju, porządku i bezpieczeństwa. Wydawanie decyzji zezwalających na przeprowadzenie imprez masowych w praktyce stało się formalnością. Wartość dokumentacji załączanej do wniosków zależy często od woli wnioskodawcy, a wynik sportowy i finansowy imprezy przedkładany jest ponad względy bezpieczeństwa jej uczestników.

Niejednokrotnie organizatorzy imprez masowych nie zwracają dostatecznej uwagi na jakość służb porządkowych na imprezie. Jak się wydaje, z jednej strony jest to efektem braku nadzoru nad służbami ze strony organizatorów, niezrozumiałe w kontekście ich wysokich kosztów, z drugiej zaś brakiem szeregu ustawowych wymogów w odniesieniu do członków tych służb. Powtarza się tu również brak zainteresowania ze strony organów wydających zezwolenia. Brak jest weryfikacji członków służb porządkowych, noszących emblematy wynajmowanych spółek ochroniarskich.

Jak wiadomo w 2001 roku wprowadzono obowiązek rejestrowania przebiegu imprez masowych, które odbywają się na stadionach, obiektach lub terenach ujętych w wykazie wojewody. Analiza materiału zgromadzonego tą drogą z wydarzeń na imprezach masowych w roku 2002 i roku bieżącym dowodzi, że jego wartość procesowa jest wątpliwa, a co zatem idzie nie ma możliwości ustalania winy sprawców, na podstawie takich zapisów. Rejestrowanie przebiegu imprezy, powinno więc zostać doprecyzowane ustawowo. Również wykazy imprez i obiektów, jakie wojewodowie sporządzali nie zawsze były konsultowane z Policją, co pozwala na postawienie tezy, że ocena zagrożeń nie została dokonana w sposób merytoryczny.

W celu wsparcia organów państwowych powołanych do zapewnienia bezpieczeństwa imprez masowych, należałoby powołać odpowiednie organy opiniotwórczo-doradcze złożone z ekspertów i specjalistów, którzy swą wiedzą i doświadczeniem wpływałyby na efektywność działań służących poprawie obecnego stanu w zakresie porządku na imprezach masowych.

Jednym z najistotniejszych problemów, na jakie natrafia zwłaszcza Policja w całym procesie zabezpieczania porządku i bezpieczeństwa, w związku z imprezami masowymi, wśród których mecze piłki nożnej znajdują się na pierwszym miejscu,

jest brak informacji o zamiarach ich uczestników. Odnosi się to szczególnie do podróży na imprezę i z powrotem oraz pobytu na imprezie. Brak takich informacji odnosi się zarówno do przemieszczania się kibiców w kraju, jak i do ich wyjazdów za granicę. Obecnie żaden podmiot, czy instytucja związana z organizacją imprez masowych, nie ma ustawowego obowiązku niezwłocznego informowania o tym Policji. Udostępnianie informacji o imprezach lub o zamiarach kibiców następuje dopiero na pisemne wystąpienia Policji. W efekcie tego informacje są często spóźnione bądź w ogóle Policja ich nie otrzymuje. Policja jest zaskakiwana pojawianiem się zorganizowanych grup szalikowców. Powinien zatem zostać uregulowany problem anonimowości kibiców i ich zamiarów. Niezbędne są rozwiązania prawne i systemowe, które w zwalczaniu chuligaństwa kibiców będą sprawnym narzędziem.

Mając na uwadze powyższe, proponuje się dokonanie w ustawie poniżej opisanych zmian.

W związku z rozwiązaniami proponowanymi w Rozdziale 3a poświęconemu przetwarzaniu informacji dotyczących bezpieczeństwa imprez masowych, należało dokonać zmian w art. 1, w art. 2 ust. 2 ustawy jak również w art. 3 poprzez dodanie pkt 6-10 wyjaśniających znaczenie użytych w dalszych artykułach ustawy pojęć z zakresu gromadzenia, przetwarzania i przekazywania takich informacji.

W art. 3 w pkt 1a proponuje się zdefiniowanie określenia “czas trwania imprezy”. Dotychczas w praktyce, organizatorzy imprez przyjmowali ten czas wg własnego uznania, np. w przypadku meczu piłki nożnej – od pierwszego do ostatniego gwizdka sędziego. Biorąc pod uwagę, że widzowie zajmują miejsca w obrębie imprezy dużo wcześniej przed jej rozpoczęciem, jak też opuszczają je po zakończeniu głównej części imprezy, organizator musi zapewnić uczestnikom bezpieczeństwo na przestrzeni całego czasu imprezy to jest od chwili udostępnienia obiektu uczestnikom do chwili jego opuszczenia.

W art. 7 w ust. 1 w pkt 3 proponuje się dodanie określenia “wraz z opisem”, co ma na celu podniesienie jakości i czytelności przedkładanych z wnioskiem do zaopiniowania dokumentów świadczących o należytym przygotowaniu zabezpieczenia imprezy przez organizatora. Sam graficzny plan obiektu lub terenu, na którym ma być przeprowadzona impreza masowa, z uwagi na różny stopień dokładności opracowania, nie w każdym przypadku pozwala na jego odczytanie.

Proponowane dodanie w art. 7 pkt. 12 obowiązku dołączenia do wniosku o zezwolenie na przeprowadzenie imprezy, informacji o odbyciu przeszkolenia i zdaniu egzaminu przez członków służby porządkowej, pozwoli na ocenę organizatora, czy zabezpieczenie porządku i bezpieczeństwa na imprezie zostało powierzone właściwie przygotowanym osobom.

Zastąpienie w przepisie art. 7 ust. 1a zwrotu “wyrażenie opinii” zwrotem “wydanie opinii” ujednolici formę jej opracowania. Określenie “wydanie” jasno precyzuje, że jest to forma pisemna. Wskazanie, że wydanie i odmowa wydania zezwolenia następuje w drodze postanowienia administracyjnego, jak również przekazanie postanowienia organowi wydającemu zezwolenie, powinno zdyscyplinować zarówno organizatora, jak i organy opiniujące oraz wydające zezwolenia.

Z uwagi na to, że dokumenty określone w art. 7 ust. 1 pkt.3 - 11, nie zawierają treści o zagrożeniach związanych z faktem przeprowadzenia imprezy, oraz organizator nie zawsze jest w posiadaniu takich informacji, uzasadnione jest, aby przy opiniowaniu wniosku, organy w tym uczestniczące wykorzystały posiadane przez siebie istotne dane na temat zagrożeń związanych z imprezą.

Przepis w art. 7 w ust. 1b stanowiący, że “organ opiniujący może zażądać od organizatora imprezy dokumentacji (.....)” mógł prowadzić do sytuacji, kiedy opinie były wyrażane bez wnikliwej oceny stopnia przygotowania organizatora. Zmiana i wprowadzenie obowiązku przedkładania tej dokumentacji do wydania opinii wykluczy dowolność i ujednolici proces opiniowania.

Dotychczas punktem spornym pomiędzy podmiotami uczestniczącymi w procesie wydawania zezwolenia na przeprowadzenie imprezy masowej, było kwalifikowanie imprezy, jako imprezy o podwyższonym ryzyku. Uzasadnionym jest, aby prawo takie (art. 8 ust. 1b) przysługiwało zarówno organizatorowi, jak i podmiotom decydującym o przyszłym kształcie zabezpieczenia imprezy. W szczególności organy opiniujące z racji posiadanej wiedzy na temat zagrożeń i ich specyfiki powinny móc także decydować o określaniu poziomu ryzyka przyszłej imprezy.

Powszechnymi stały się imprezy masowe organizowane dla lokalnych społeczności przez władze samorządowe. W sytuacji, kiedy organy te nie wydając sobie zezwoleń, nie gromadziły dokumentacji opiniodawczej o imprezie, imprezy te były organizowane często z naruszeniem przepisów ustawy. Propozycja (art. 8 ust. 5) zobligowania tej kategorii organizatorów do zachowania w procesie przygotowania i prowadzenia imprezy procedury określonej w ustawie wprowadzi czynnik dyscyplinujący

Zasadnym jest nałożenie na organ władzy samorządowej wydający zezwolenie na przeprowadzenie imprezy obowiązku (art. 8 ust. 6) kontrolowania zgodności przebiegu imprezy z warunkami określonymi w zezwoleniu. W szczególności odnosi się to do spełnienia przez organizatorów warunków bezpieczeństwa, w tym m.in. liczebności służb porządkowych oraz spełnienia przez te służby wymogów określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów. Obecnie władze samorządowe często próbują cedować ten obowiązek na organy opiniujące.

Propozycja zapisu o możliwości przerwania (art. 8 ust. 7) imprezy masowej przez organ wydający zezwolenie oparta jest na przewidywaniu, że mogą wystąpić rażące niedociągnięcia ze strony organizatora w przygotowaniu i realizacji zabezpieczenia imprezy. Kontynuowanie imprezy w tych warunkach może sprowadzać na uczestników bardzo wysokie zagrożenie zakłóceń w bezpiecznym przebiegu imprezy i jedynym rozsądnym rozwiązaniem będzie przerwanie i niekontynuowanie imprezy. Należy sądzić, że przypadki tego typu będą występować niezmiernie rzadko. Należy jednak w przepisach ustawy taką możliwość przewidzieć, podobnie, jak w przepisach o zgromadzeniach, gdzie ustawodawca przewidział możliwość rozwiązania zgromadzenia publicznego.

Obecnie o czasie i miejscu przeprowadzenia imprezy masowej decyduje organizator. Kumulacja imprez w miejscu i czasie, jak często bywa w przypadku planowanych w kalendarzu rozgrywek ligowych meczów piłki nożnej, uniemożliwia zapewnienie przez Policję właściwego zabezpieczenia ładu i porządku publicznego zarówno w miejscach planowanych imprez, jak i w ich okolicach. Jednocześnie angażowanie Policji np. w obrębie jednego województwa tylko do zabezpieczeń meczów piłkarskich i przejazdów kibiców poważnie obniża możliwości Policji realizacji zadań na rzecz bezpieczeństwa pozostałej części społeczeństwa. Brak jednoznacznych przepisów regulujących uzgadnianie terminów spotkań sportowych z podmiotami uczestniczącymi w zabezpieczeniu imprezy prowadzi do tego, że terminy określone przez organizatorów, bez uwzględnienia uwarunkowań związanych z porządkiem i bezpieczeństwem publicznym w szerokim znaczeniu stały się niepod-

ważalne. W tej sytuacji decyzja wojewody lub zarządu powiatu (art. 13a) jest jedynym instrumentem, który tę kwestię może uporządkować.

W art. 15 w ust. 2 zaproponowano rozszerzenie zapisu na temat sporządzania przez wojewodę wykazu obiektów, dla których rejestracja przebiegu imprezy jest obowiązkowa. Do chwili obecnej brak jest wskazania, z czyjej inicjatywy następuje umieszczenie obiektu w wykazie. Sytuacja ta sprawia, że bez względu na poziom zagrożeń, umieszczanie w nim określonych obiektów bywa w niektórych województwach przypadkowe, czasami nadmierne albo niedostateczne. Powoduje to odwoływanie się właścicieli obiektów od decyzji wojewodów. Wydaje się, że zarówno Policja, jak i Straż Pożarna, formacje przewidziane do zapewnienia porządku i bezpieczeństwa, są najlepiej zorientowane odnośnie możliwości powstawania zagrożeń oraz co do potrzeb udokumentowania przebiegu imprezy dla późniejszych potrzeb procesowych.

Propozycja (art. 15 ust. 8) zamieszczenia delegacji ustawowej dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych do wydania rozporządzenia w celu określenia miejsc i rodzaju zdarzeń, których rejestracja obrazu i dźwięku na imprezie jest obowiązkowa, wynika z potrzeby ujednoczenia poziomu zgromadzonego w ten sposób materiału do przyszłych celów procesowych. Dowolność zarówno w przedmiocie typowania miejsc, określania ilości sprzętu rejestrującego przebieg imprezy, oraz jakości obrazu i dźwięku wynikających ze stosowanych urządzeń rejestrujących, prowadzi do sytuacji, w których w wielu przypadkach materiał zgromadzony podczas rejestracji jest bezużyteczny, z racji wątpliwej swojej jakości. Ponadto wskazanie miejsc w obrębie odbywania się imprezy masowej, w których ma być rejestrowany jej przebieg, wykluczy dowolność organizatorów w tym zakresie, a przede wszystkim spowoduje, że materiał w ten sposób zgromadzony będzie dowodem przeciwko sprawcom zakłóceń porządku podczas imprezy

Dotychczasowy art. 16 dotyczący katalogu uprawnień członków służb porządkowych nie przewiduje prawa do stosowania przez nich siły fizycznej, w przypadkach wystąpienia zagrożeń dóbr powierzonych ochronie lub odparcia ataku na członka służby lub inną osobę. Powoduje to, że członek służby porządkowej nie będący pracownikiem agencji ochrony i nieposiadający licencji pracownika ochrony fizycznej albo nie jest w stanie skutecznie wykonywać zadań związanych z zabezpieczeniem, albo podczas tego musi korzystać ze wsparcia innych służb, których katalog uprawnień zawiera możliwość stosowania siły fizycznej. Rodzaj zagrożeń na imprezach masowych, potrzeba podjęcia skutecznych interwencji, w pełni uzasadnia poszerzenie katalogu uprawnień służb porządkowych. Tym bardziej, że program szkolenia członków służb porządkowych określony w rozporządzeniu Rady Ministrów zawiera treści związane z przygotowaniem do podejmowania interwencji przy wykorzystaniu siły fizycznej.

W chwili obecnej ustawa wprowadza tylko jeden wymóg wobec członków służb porządkowych, a mianowicie konieczność ukończenia szkolenia. Brak delegacji do ustalania innych wymogów, w tym sposobu egzaminowania i składu komisji egzaminacyjnej uniemożliwia jakąkolwiek weryfikację kandydatów do tych służb. Istnieje zatem potrzeba określenia szerszych wymogów dla członków służb porządkowych w trosce o ich poziom oraz poziom realizowanych przez nich zabezpieczeń. W tym celu zaproponowano dodanie art. 17a oraz rozszerzenie delegacji ustawowej art. 18.

Jak już stwierdzono wyżej, w rozdziale 2a (art. 18a-18d) zaproponowano powołanie organów opiniodawczo-doradczych w zakresie spraw związanych z za-

pewnieniem bezpieczeństwa imprez masowych. I tak na szczeblu centralnym proponuje się powołanie przy ministrze właściwym do spraw kultury fizycznej i sportu Rady Bezpieczeństwa Imprez Masowych, której zadania (art. 18e ust. 4) obejmowałyby m.in. współpracę w zakresie bezpieczeństwa imprez masowych z Policją, związkami sportowymi oraz Komitetem Stałym, o którym mowa w Europejskiej Konwencji w sprawie przemocy i ekscesów widzów w czasie imprez sportowych, a w szczególności meczów piłki nożnej.

Na szczeblu województwa podobne zadania wykonywałyby wojewódzkie komisje do spraw bezpieczeństwa imprez masowych (art. 18b ust. 2). Natomiast w art. 18d zaproponowano aby na szczeblu powiatu nie powoływać nowych organów opiniodawczo-doradczych, a jedynie rozszerzyć o zadania związane z zapewnieniem bezpieczeństwa imprez masowych, zadania działających już Komisji bezpieczeństwa i porządku, o których mowa w art. 38a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym.

Za potrzebą przyjęcia rozwiązań zaproponowanych w rozdziale 3a przemawiają m.in. względy międzynarodowej współpracy w zakresie przeciwdziałania przemocy i ekscesów widzów w czasie imprez sportowych. Ratyfikując w 1995 r. Europejską Konwencję z 1985 r. w sprawie przemocy i ekscesów widzów w czasie imprez sportowych, a w szczególności meczów piłki nożnej, Rzeczpospolita Polska dla zapobiegania aktom przemocy i wybryków widzów przyjęła na siebie określone obowiązki. Zobowiązaliśmy się ułatwiać ścisłą współpracę i wymianę niezbędnych informacji w szczególności między siłami policyjnymi państw i miast, gdzie odbywają się imprezy sportowe.

Dla sprawnego wdrażania przepisów konwencji Polsce, jako jej stronie, brakuje instytucji, jakie funkcjonują już w krajach Unii Europejskiej, tzn. centrum informacji o ekscesach stadionowych. Jej zadaniem jest gromadzenie i wymiana informacji o kibicach, klubach kibica, klubach sportowych, zdarzeniach o charakterze chuligańskim, imprezach i obiektach sportowych oraz dokonywanie analiz i prognoz w odniesieniu do zaistniałych wydarzeń o charakterze chuligańskim. W banku danych tych instytucji znajdują się również informacje dotyczące sposobów kontaktowania się w zakresie tych zagadnień oraz osób odpowiedzialnych za kontakty w poszczególnych instytucjach, ogniwach systemu.

W każdym z krajów Unii Europejskiej instytucje te pozostają pod zarządem policji, która jest administratorem bazy danych. Oprócz policji obowiązek wprowadzania danych do zbioru informacji mają tam instytucje wymiaru sprawiedliwości, związki i kluby sportowe, właściciele obiektów sportowych i organizatorzy imprez sportowych. Dostęp do informacji określony jest przepisami prawa, a uzyskiwanie informacji, stosownie do określonego poziomu dostępu, następuje natychmiast, drogą teleinformatyczną, bez absorbowania administratora.

W dniu 26 listopada 2001 roku Rada Unii Europejskiej przyjęła uchwałę nr ENFOPOL 128 zawierającą wskazówki odnośnie międzynarodowej współpracy policyjnej oraz sposobów zapobiegania przestępstwom i chuligaństwu podczas meczów piłkarskich w wymiarze międzynarodowym, gdy dotyczy to przynajmniej jednego państwa członkowskiego. Zgodnie z treścią uchwały, efektywna wymiana informacji o meczach piłkarskich jest sprawą najwyższej wagi, jeśli chodzi o zapobieganie i zwalczanie chuligaństwa. Ma to być realizowane poprzez krajowe centra informacyjne, które będą zajmować się m.in. wymianą informacji odnośnie meczów piłkarskich w wymiarze międzynarodowym oraz rozwijać międzynarodową współpracę policyjną. Państwo członkowskie powinno zapewnić, aby krajowe cen-

trum informacyjne było w posiadaniu wszelkich informacji umożliwiających mu efektywną działalność.

W przeciwieństwie do przedstawionych wyżej rozwiązań europejskich, wymiana informacji o imprezach sportowych i o kibicach realizowana w Polsce zarówno wewnątrz kraju, jak i poza jego granicami, odbywa się tradycyjnymi metodami korespondencyjnymi. W kontaktach z policjami partnerów zagranicznych pośredniczy w każdym przypadku Interpol. Czas przekazu informacji zebranych w drodze kolejnych korespondencji wydłuża się niejednokrotnie do momentu, kiedy w procesie planowania zabezpieczenia meczu przekazane informacje nie przedstawiają już żadnej wartości. Brak precyzyjnych i aktualnych informacji o kibicach implikuje wówczas konieczność zwielokrotnienia sił policyjnych przewidzianych do zabezpieczenia.

Polska nie posiada dotychczas uregulowań ustawowych, nakładających na instytucje związane ze sportem obowiązku skoordynowanego współdziałania, gwarantującego właściwy sposób planowania zadań w obszarze bezpieczeństwa imprez sportowych. Informowanie Policji, w szczególności o zamiarach kibiców, następuje na wniosek Policji i odbywa się na zasadzie dobrowolności. Nierzadko informacje te są bardzo ogólnikowe, niesprawdzone, a przez to mało wartościowe. Brak jest sankcji karnych za opieszałość w udzielaniu informacji lub za ich nie przekazywanie.

W związku z powyższym proponowane Centrum Informacyjne do Spraw Bezpieczeństwa Imprez Sportowych będzie służyć realizacji następujących celów:

- dostosowaniu krajowego systemu gromadzenia i przetwarzania informacji z zakresu bezpieczeństwa imprez sportowych przez instytucje związane z organizacją imprez sportowych do wymogów Europejskiej Konwencji z 1985 roku w sprawie przemocy i ekscesów widzów w czasie imprez sportowych, a w szczególności meczów piłki nożnej, ratyfikowanej przez Rzeczpospolitą Polską w 1995 roku oraz do wskazówek Uchwały ENFOPOL nr 128 Rady Unii Europejskiej.
- usankcjonowaniu obowiązku ścisłej współpracy w zakresie zwalczania zjawiska chuligaństwa kibiców na imprezach sportowych pomiędzy instytucjami odpowiedzialnymi za bezpieczeństwo w sporcie.
- wykorzystaniu banku informacji o kibicach sportowych i zdarzeniach o charakterze chuligańskim na imprezach sportowych do analizowania i prognozowania przez Policję zagrożeń dla bezpieczeństwa i porządku publicznego, związanych z organizacją imprez sportowych oraz bieżącemu monitorowaniu zagrożeń i stanu bezpieczeństwa na imprezach sportowych.

Istotnym zagadnieniem, jakie wiąże się z powyższym projektem, jest sfinansowanie tego zamierzenia, w którym największy udział w kosztach będzie miał zakup projektu technicznego, w drodze przetargu, i jego uruchomienie. Skutki finansowe wstępnie szacowane są na ok. 30 mln. złotych przy czym, jak się wydaje, istnieje możliwość pozyskania na ten cel środków z Unii Europejskiej.

Dotychczasowe przepisy karne ustawy obejmują swoim zasięgiem organizatorów imprezy masowej i jej uczestników. Brak jest przepisu karnego odnoszącego się do członka służby porządkowej, tak jak w przypadku ustawy o ochronie osób i mienia w odniesieniu do pracownika ochrony. Stan taki powoduje, że wykonując obowiązki określone w ustawie, członek służby porządkowej podlega odpowiedzialności za naruszenie przede wszystkim przepisów Kodeksu karnego i Kodeksu wy-

kroczeń. Z racji szczególnego charakteru obowiązków, istnieje zatem również potrzeba wprowadzenia szczególnej odpowiedzialności karnej, co zaproponowano w art. 20a.

Dotychczasowy przepis karny art. 21 ust. 4 odnosi się do uczestników imprezy. Przewiduje on karę za wnoszenie lub posiadanie tylko napojów alkoholowych. Nie przewiduje kary za wnoszenie i posiadanie przez uczestników środków odurzających oraz działających podobnie do alkoholu. Stąd potrzeba rozszerzenia ustawowych znamion czynu określonego w tym przepisie.

W art. 21 w ust. 4a proponuje się spenalizować (wykroczenie) czyn polegający na wstrzymaniu, wbrew przepisom ustawy, przekazania informacji dotyczącej bezpieczeństwa imprez masowych, albo na świadomym przekazaniu informacji nieprawdziwej. Z kolei w art. 22 zaproponowano rozszerzenie tzw. zakazu stadionowego na czas od 2 lat do 6 (obecnie od 1 roku do 3 lat).

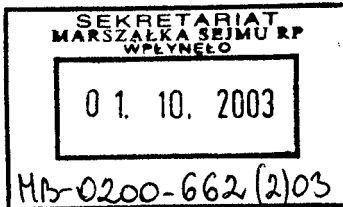
Konieczność zmiany art. 23 łączy się z propozycją utworzenia Centrum Informacyjnego do Spraw Bezpieczeństwa Imprez Masowych, tak aby stosowne informacje (o ukaraniu za czyny określone w art. 21 ust. 1-4 i 5, o orzeczeniu środka karnego zobowiązującego do powstrzymania się od przebywania w miejscach przeprowadzania imprez masowych) mogły być wprowadzone do bazy danych Centrum.

Proponuje się, aby nowelizacja ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych weszła w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, przy czym przepisy dotyczące powołania Centrum Informacyjnego do Spraw Bezpieczeństwa Imprez Masowych, w związku z koniecznością pozyskania stosownych środków budżetowych, weszły w życie z początkiem nowego roku.

SEJM
RZECZPOSPOLITEJ POLSKIEJ
Komisja
Kultury Fizycznej i Sportu
KFS- 00 - 17 - 2003

Warszawa, dnia 1 października 2003r.

Pan
Tomasz NAŁĘCZ
Wicemarszałek Sejmu

Szanowny Panie Marszałku,

W uzupełnieniu uzasadnienia projektu ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych informuję uprzejmie, że wg wstępnych wyliczeń Komendy Głównej Policji koszt instalacji przewidzianego projektem ustawy Centrum Informacyjnego do Spraw Bezpieczeństwa Imprez Masowych oceniany jest na około 30 mln. zł., z czego 15 mln. zł. można pozyskać z funduszy unijnych.

Komisja nie przeprowadzała konsultacji ani nie zasięgała opinii, gdyż obowiązek taki nie wynika z przepisów ustawy.

Natomiast w pracach podkomisji i Komisji brali udział przedstawiciele KG Policji, KG Państwowej Straży Pożarnej, Polskiej Konfederacji Sportu, Polskiego Związku Piłki Nożnej i Ministerstwa Edukacji Narodowej i Sportu.

Gdyby jednak Pan Marszałek uznał za konieczne przeprowadzenie konsultacji, to może skorzystać z treści zdania drugiego ust. 3 art. 34 Regulaminu Sejmu RP i przed skierowaniem komisyjnego projektu do I czytania skierować powyższy projekt do konsultacji.

Z poważaniem

Przedstawiciel wnioskodawców

Tadeusz Tomaszewski

Warszawa, dnia 29 lipca 2003 r.

Pan
Poseł Mirosław Drzewiecki
Przewodniczący Komisji
Kultury Fizycznej i Sportu

**Opinia prawna w sprawie zgodności komisyjnego projektu ustawy o zmianie
ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych z prawem Unii Europejskiej**

Uwaga formalna

Komisja Kultury Fizycznej i Sportu zwróciła się o wykonanie opinii o zgodności przedłożonego projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej w trybie art. 34 ust. 2 pkt. 7 Regulaminu Sejmu (RS). Należy zauważyć, że powołany przepis nie dotyczy opinii o zgodności, lecz oświadczenia autora o stopniu zgodności projektu z prawem UE. Przepis ten nie daje podstaw do zlecenia wykonania takich opinii przez ekspertów Kancelarii Sejmu w szczególnym trybie. Wykonanie opinii o zgodności projektu w trybie określonym regulaminowo zlecić może jedynie Marszałek Sejmu na podstawie przepisu art. 34 ust. 9 RS.

Przedmiot projektu

Projekt przewiduje stworzenie systemu gromadzenia, przetwarzania i przekazywania informacji dotyczących bezpieczeństwa imprez masowych i powołanie jako jego części Centrum Informacyjnego ds. Bezpieczeństwa Imprez Masowych. Autorzy projektu proponują również zwiększenie zakresu obowiązków i odpowiedzialności

podmiotów organizujących imprezy i wydających zezwolenia na ich organizację a także powołanie Rady Bezpieczeństwa Imprez Masowych jako organu doradczego przy ministrze właściwym ds. kultury fizycznej i sportu. Projekt wprowadza także możliwość użycia przez członków służb porządkowych siły fizycznej w celu ochrony zaatakowanej osoby lub dóbr powierzonych ochronie. W odniesieniu do liczby porządkowych na imprezach o podwyższonym stopniu ryzyka oraz organizacji imprez o charakterze zgodnym z przeznaczeniem obiektu użytkowanego na podstawie pozwolenia, projekt obniża wymagania w stosunku do przepisów obowiązujących.

Stan prawa Unii Europejskiej w przedmiocie projektu

Traktat o Unii Europejskiej (TUE) w tytule VI (art. 29-42) zawiera ogólne postanowienia o współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych. Na ich podstawie wydane zostały przepisy dotyczące bezpieczeństwa w związku z przeprowadzaniem międzynarodowych meczów piłkarskich. Materię tę regulują następujące akty prawne:

- zalecenie Rady z dnia 22 kwietnia 1996 r. dotyczące wytycznych w sprawie zapobiegania i opanowywania zakłóceń porządku związanych z meczami piłkarskimi;
- uchwała Rady z dnia 9 czerwca 1997 r. w sprawie zapobiegania i opanowywania piłkarskiego chuligaństwa w drodze wymiany doświadczeń, zakazów wstępu na stadiony i polityki medialnej;
- uchwała Rady z dnia 22 grudnia 2001 r. dotycząca podręcznika z zaleceniami w sprawie międzynarodowej współpracy policyjnej i środków zapobiegania i kontroli zakłóceń porządku związanych z meczami piłkarskimi o wymiarze międzynarodowym, w których uczestniczy co najmniej jedno państwo członkowskie (w tekście i uzasadnieniu projektu błędnie powoływana jako *Uchwała Rady Unii Europejskiej nr ENFOPOL 128 z dnia 26 listopada 2001 r.*);
- decyzja Rady 2002/348/JHA z dnia 25 kwietnia 2002 r. dotycząca bezpieczeństwa w związku z meczami piłkarskimi o wymiarze międzynarodowym.

Tylko ostatni z tych aktów – decyzja Rady 2002/348/JHA – ma charakter wiążący dla państw członkowskich UE, wcześniejsze zawierają jedynie zalecenia. Przepisy

decyzji 2002/348/JHA nie ingerują w przepisy krajowe, nie są także bezpośrednio obowiązujące – zobowiązują jednak państwa członkowskie do konkretnych działań.

Decyzja zobowiązuje państwa członkowskie do powołania lub wyznaczenia zdolnego do szybkiego i skutecznego działania krajowego punktu informacji piłkarskich o charakterze policyjnym oraz poinformowania o tym Sekretariatu Generalnego Rady. Punkty takie służyć mają jako bezpośrednie, centralne punkty kontaktowe dla wymiany istotnych informacji oraz dla ułatwiania międzynarodowej współpracy policyjnej w związku z meczami piłkarskimi o wymiarze międzynarodowym. Decyzja określa zadania krajowych punktów informacji piłkarskiej, sposób wymiany informacji policyjnych pomiędzy punktami oraz procedury komunikowania się przez punkty.

Zalecenie z 1996 r. oraz uchwały z 1997 r. i 2001 r. po wydaniu decyzji 2002/348/JHA mają charakter uzupełniający.

Żadne z postanowień Układu ustanawiającego stowarzyszenie Polski ze Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi (Układ Europejski) nie dotyczy materii objętej zakresem omawianego projektu. Traktat o przystąpieniu Polski do Unii Europejskiej (Traktat Akcesyjny) nie zawiera postanowień dotyczących materii opiniowanego projektu.

Ocena zgodności projektu

W związku z tym, że decyzja 2002/348/JHA nie wymaga zmian w prawie krajowym, lecz zobowiązuje do osiągnięcia określonego stanu faktycznego, niemożliwa jest bezpośrednia ocena zgodności przepisów projektu z przepisami decyzji. Krótki termin opracowania opinii nie pozwala na głębszą analizę – poniżej przedstawione zostaną jedynie podstawowe uwagi.

Uchwała Rady z dnia 22 grudnia 2001 r., powoływana błędnie w treści i uzasadnieniu projektu jako *Uchwała Rady Unii Europejskiej nr ENFOPOL 128 z dnia 26 listopada 2001 r.*, nie określa wyraźnie żadnych podmiotów właściwych do zapobiegania i zwalczania przemocy i ekscesów, jak wynika to proponowanego w art. 1 pkt. 3 lit. b projektu brzmienia przepisu art. 3 pkt. 7 nowelizowanej ustawy. W związku z powyższym definicja podmiotów zagranicznych wymaga doprecyzowania.

Utworzenie Centrum Informacyjnego ds. Bezpieczeństwa Imprez Masowych daje możliwość realizacji obowiązku ustanowienia krajowego punktu informacji piłkarskich

– o ile instytucja ta zostanie zgłoszona jako taki punkt oraz będzie działała zgodnie z zasadami określonymi w decyzji 2002/348/JHA. Projektowane przepisy dają na to szansę, wątpliwości budzi jedynie rola Komendanta Głównego Policji (KGP) w kontaktach z podmiotami zagranicznymi. Zgodnie z przepisem projektowanego art. 20e ust. 1, KGP zbiera informacje od podmiotów zobowiązanych. Nie jest jasne, czy wyłączenie podmiotów zagranicznych z kategorii podmiotów zobowiązanych, w związku z przepisem projektowanego art. 20t ust. 1, wyklucza zbieranie przez KGP informacji przekazywanych przez podmioty zagraniczne z własnej inicjatywy – uniemożliwiłoby to realizację współpracy w formie przewidzianej przez decyzję 2002/348/JHA. Być może taka wymiana informacji może mieścić się w ramach współpracy KGP z podmiotami zagranicznymi, przewidzianej w projektowanym art. 20b pkt. 5 – przepisy projektu ani jego uzasadnienie nie dają jasnej odpowiedzi.

Projekt nie zawiera przepisów dotyczących wszystkich kwestii regulowanych decyzją 2002/348/JHA. M.in. brak jest nakazu niezwłocznego przekazywania z urzędu przez KGP podmiotom uprawnionym koniecznych informacji. Przepisy takie nie muszą jednak znaleźć się w akcie rangi ustawowej.

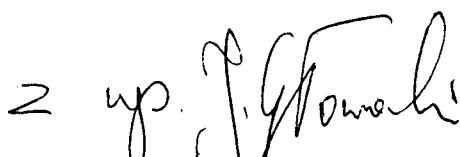
Przeprowadzona analiza nie pozwala na stwierdzenie zgodności przepisów projektu z prawem UE – nie znaleziono jednak żadnych przepisów sprzecznych z obowiązującymi przepisami prawa Unii.

Konkluzja

Opiniowany komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych nie jest sprzeczny z obowiązującym prawem Unii Europejskiej.

Opracował: Maciej J. Nowakowski

Akceptował: Dyrektor Biura Studiów i Ekspertyz

z up.
Wiesław Staśkiewicz

Deskrytory bazy REX: bezpieczeństwo, policja, sport, Unia Europejska

Warszawa, dnia 14 sierpnia 2003 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia w sprawie zgodności komisyjnego projektu ustawy o
zmianie ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych
z prawem Unii Europejskiej**

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. - Regulamin Sejmu (M.P. z 2002 r. Nr 23, poz. 398) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Przedmiotem komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych jest stworzenie systemu gromadzenia, przetwarzania i przekazywania informacji dotyczących bezpieczeństwa imprez masowych i powołanie jako elementu tego systemu Centrum Informacyjnego ds. Bezpieczeństwa Imprez Masowych. Projekt przewiduje również zwiększenie zakresu obowiązków i odpowiedzialności podmiotów organizujących imprezy i wydających zezwolenia na ich organizację a także powołanie Rady Bezpieczeństwa Imprez Masowych jako organu doradczego przy ministrze właściwym ds. kultury fizycznej i sportu. Projekt wprowadza także możliwość użycia przez członków służb porządkowych siły fizycznej w celu ochrony zaatakowanej osoby lub dóbr powierzonych ochronie. W odniesieniu do liczby porządkowych na imprezach o podwyższonym stopniu ryzyka oraz organizacji imprez o charakterze zgodnym z przeznaczeniem obiektu

użytkowanego na podstawie pozwolenia, projekt obniża wymagania w stosunku do przepisów obowiązujących.

2. Stan prawa wspólnotowego materii objętej projektem

Traktat o Unii Europejskiej (TUE) w tytule VI (art. 29-42) zawiera ogólne postanowienia o współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych. Na ich podstawie wydane zostały przepisy dotyczące bezpieczeństwa w związku z przeprowadzaniem międzynarodowych meczów piłkarskich. Materię tę regulują następujące akty prawne:

- zalecenie Rady z dnia 22 kwietnia 1996 r. dotyczące wytycznych w sprawie zapobiegania i opanowywania zakłóceń porządku związanych z meczami piłkarskimi;
- uchwała Rady z dnia 9 czerwca 1997 r. w sprawie zapobiegania i opanowywania piłkarskiego chuligaństwa w drodze wymiany doświadczeń, zakazów wstępu na stadiony i polityki medialnej;
- uchwała Rady z dnia 22 grudnia 2001 r. dotycząca podręcznika z zaleceniami w sprawie międzynarodowej współpracy policyjnej i środków zapobiegania i kontroli zakłóceń porządku związanych z meczami piłkarskimi o wymiarze międzynarodowym, w których uczestniczy co najmniej jedno państwo członkowskie (w tekście i uzasadnieniu projektu błędnie powoływana jako *Uchwała Rady Unii Europejskiej nr ENFOPOL 128 z dnia 26 listopada 2001 r.*);
- decyzja Rady 2002/348/JHA z dnia 25 kwietnia 2002 r. dotycząca bezpieczeństwa w związku z meczami piłkarskimi o wymiarze międzynarodowym.

Tylko ostatni z tych aktów – decyzja Rady 2002/348/JHA – ma charakter wiążący dla państw członkowskich UE, wcześniejsze zawierają jedynie zalecenia. Przepisy decyzji 2002/348/JHA nie ingerują w przepisy krajowe, nie są także bezpośrednio obowiązujące – zobowiązują jednak państwa członkowskie do osiągnięcia określonego stanu faktycznego.

Decyzja zobowiązuje państwa członkowskie do powołania lub wyznaczenia zdolnego do szybkiego i skutecznego działania krajowego punktu informacji piłkarskich o charakterze policyjnym oraz poinformowania o tym Sekretariatu Generalnego Rady. Punkty takie służyć mają jako bezpośrednie, centralne punkty kontaktowe dla wymiany istotnych informacji oraz dla ułatwiania międzynarodowej współpracy policyjnej w związku z meczami piłkarskimi o wymiarze międzynarodowym. Decyzja określa zadania krajowych punktów informacji piłkarskiej, sposób wymiany informacji policyjnych pomiędzy punktami oraz procedury komunikowania się przez punkty.

Zalecenie z 1996 r. oraz uchwały z 1997 r. i 2001 r. po wydaniu decyzji 2002/348/JHA mają charakter uzupełniający.

3. Układ Europejski

Układ ustanawiający stowarzyszenie Polski ze Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi (Układ Europejski) nie zawiera postanowień dotyczących materii opiniowanego projektu.

4. Traktat akcesyjny

Traktat o przystąpieniu Polski do Unii Europejskiej (Traktat Akcesyjny) nie zawiera postanowień dotyczących materii opiniowanego projektu.

5. Analiza przepisów projektu

Decyzja 2002/348/JHA nie wymaga zmian w prawie państw członkowskich UE, lecz zobowiązuje je do osiągnięcia określonego stanu faktycznego. W związku z takim charakterem tej decyzji niemożliwa jest ocena projektu w kategorii zgodności lub niezgodności z tym aktem. Przepisy projektu mogą być oceniane jedynie jako sprzeczne lub niesprzeczne z przepisami decyzji 2002/348/JHA.

Zakresy regulacji opiniowanego projektu oraz decyzji 2002/348/JHA są zbieżne jedynie częściowo. Proponowane utworzenie Centrum Informacyjnego ds. Bezpieczeństwa Imprez Masowych daje możliwość realizacji obowiązku ustanowienia krajowego punktu informacji piłkarskich – o ile instytucja ta zostanie zgłoszona jako taki punkt oraz będzie działała zgodnie z zasadami określonymi w decyzji 2002/348/JHA. Projekt stwarza możliwość prawidłowej realizacji zobowiązań wynikających z decyzji i nie zawiera przepisów, które byłyby z nią wprost sprzeczne. Należy jednak w tym kontekście zwrócić uwagę na dwie kwestie, które nie zostały uregulowane w sposób wystarczająco jasny.

Po pierwsze, uchwała Rady z dnia 22 grudnia 2001 r., powoływana błędnie w treści i uzasadnieniu projektu jako *Uchwała Rady Unii Europejskiej nr ENFOPOL 128 z dnia 26 listopada 2001 r.*, nie określa wyraźnie żadnych podmiotów właściwych do zapobiegania i zwalczania przemocy i ekscesów, jak wynika to proponowanego w art. 1 pkt. 3 lit. b projektu brzmienia przepisu art. 3 pkt. 7 nowelizowanej ustawy. W związku z powyższym definicja podmiotów zagranicznych wymaga doprecyzowania.

Po drugie, wątpliwości budzi rola Komendanta Głównego Policji (KGP) w kontaktach z podmiotami zagranicznymi. Zgodnie z przepisem projektowanego art. 20e ust. 1, KGP zbiera informacje od podmiotów

zobowiązanych. Nie jest jasne, czy wyłączenie podmiotów zagranicznych z kategorii podmiotów zobowiązanych, w związku z przepisem projektowanego art. 20t ust. 1, wyklucza zbieranie przez KGP informacji przekazywanych przez podmioty zagraniczne z własnej inicjatywy – uniemożliwiłoby to realizację współpracy w formie przewidzianej przez decyzję 2002/348/JHA. Być może taka wymiana informacji może mieścić się w ramach współpracy KGP z podmiotami zagranicznymi, przewidzianej w projektowanym art. 20b pkt. 5 – przepisy projektu ani jego uzasadnienie nie dają jasnej odpowiedzi.

Projekt nie zawiera przepisów dotyczących wszystkich kwestii regulowanych decyzją 2002/348/JHA. M.in. brak jest nakazu niezwłocznego przekazywania z urzędu przez KGP podmiotom uprawnionym koniecznych informacji. Przepisy takie nie muszą jednak znaleźć się w akcie rangi ustawowej.

6. Konkluzje

Przedłożony przez Komisję Kultury Fizycznej i Sportu projekt ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych nie jest sprzeczny z obowiązującym prawem Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Dyrektor Biura Studiów i Ekspertyz

Wiesław Staśkiewicz

Deskryptory bazy REX: bezpieczeństwo, policja, sport, Unia Europejska

---

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 15 października 2003 r.

Cena 1,56 zł + 22% VAT

